

WNIOSEK

Stanisław Nętko
Zastępca Sekretarza
ds. Polityki Regionalnej Miasta

o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego

Działając w imieniu Wnioskodawcy - [REDAKTOWANE] na podstawie załączonego do niniejszego pisma pełnomocnictwa, w oparciu o art. 14j ustawy Ordynacja Podatkowa, wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w następującej sprawie.

Stan faktyczny będący podstawą złożenia niniejszego wniosku.

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług turystycznych i rekreacyjnych. Miejszem prowadzenia działalności jest będący własnością Wnioskodawcy hotel położony przy ul. [REDAKTOWANE] w Krakowie, od którego powierzchni Wnioskodawca zobowiązany jest uiszczać podatek od nieruchomości w wysokości ustalonej w oparciu o stawki podatku ustalane corocznie w stosownej uchwale Rady Miasta Krakowa. Część z przedmiotowej nieruchomości stanowi basen, który w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez Wnioskodawcę wynajmowany jest podmiotom trzecim do wykorzystywania w celach prowadzenie zajęć rehabilitacyjno-rozwojowych poprzez różnorakie ćwiczenia ruchowe, itp.

Przepisy prawa podatkowego mające być przedmiotem interpretacji oraz pytanie odnośnie zaistniałego stanu faktycznego.

Wnioskodawca wnosi o dokonanie interpretacji indywidualnej przepisu § 1 ust. 2) lit. i) uchwały NR LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 roku ustalającej preferencyjną stawkę podatku od nieruchomości na terenie gminy miejskiej Kraków dla powierzchni budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu oraz będącego podstawą dla wydania powołanej uchwały art. 5 ust. 1 pkt 2) lit. b) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 ust. 1 w zw. art. 2 ust. 1 w zw. z art. 4 i 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nakładające na Wnioskodawcę jako właściciela budynku obowiązek płacenia podatku od nieruchomości w stawkach określonych przez właściwą radę gminy. Wątpliwości odnośnie wskazanych powyżej przepisów wyniknęły na skutek nie uzyskania jednoznacznego stanowiska odnośnie ich interpretacji w Wydziale Podatków i Opłat Urzędu Miasta Krakowa, będącego częścią aparatu pomocniczego Prezydenta

Miasta Krakowa, tj. organu właściwego w zakresie interpretacji przedmiotowych przepisów zgodnie z art. 14j ust. 1 Ordynacji Podatkowej. Udzielenie interpretacji podatkowej ma pozwolić Wnioskodawcy na uzyskanie odpowiedzi na pytanie, czy możliwe jest objęcie części budynku hotelowego jaką stanowi basen pływacki preferencyjną stawką podatku od nieruchomości ustanowioną w § 1 ust. 2) lit. i) uchwały NR LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 roku?

Stanowisko Wnioskodawcy odnośnie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego.

W ocenie Wnioskodawcy sposób wykorzystywania basenu hotelowego daje podstawę do skorzystania z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości określonej w § 1 ust. 2) lit. i) uchwały NR LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 roku ustalonej dla powierzchni zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż korzystanie z basenu samo w sobie stanowi czynność związaną z kulturą fizyczną i uprawianiem sportu. Należy również wskazać na umowę pozwalającą na korzystanie z basenu zawartą z [REDAKTOWANO] oraz świadczącą usługi rehabilitacyjne [REDAKTOWANO]. Wskazać należy, że takie odrębne traktowanie części powierzchni pomieszczeń wchodzących w skład budynku podatnika zostało dopuszczone w interpretacji indywidualnej Prezydenta Miasta Świnoujścia w sprawie do sygn. WPO/DP.0551-4/06. Wnioskodawca podkreśla, iż spełnione zostały wszelkie warunki wymagane dla skorzystania z preferencyjnej stawki podatku wskazanych w powołanej wyżej uchwale – Wnioskodawca faktycznie wykorzystuje wskazaną powierzchnię basenu w celach powiązanych z kulturą fizyczną i sportem oraz spełnia wszelkie przesłanki skorzystania z pomocy *de minimis*, jak traktowana jest preferencyjna stawka podatku, w szczególności zaś nie przekroczył progu dozwolonej pomocy w wysokości 200 tys. Euro. Co więcej, Wnioskodawca uważa, iż preferencyjną stawką podatku objęta powinna być łącznie powierzchnia samego basenu oraz szatni czyli pomieszczenia niezbędnego dla korzystania z obiektu. Z preferencyjnej stawki podatku nie będzie korzystała powierzchnia prowadzących do basenu korytarzy czy też holu hotelowego, jako że jest ona używana również na potrzeby innych usług świadczonych w hotelu.

W świetle przedstawionego powyżej stanu faktycznego i prawnego możliwe jest skorzystanie przez Wnioskodawcę, jako właściciela budynku, którego częścią jest basen wykorzystywany w ramach działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu, skorzystanie z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości określonej w uchwale Rady Miasta Krakowa w odniesieniu do powierzchni basenu oraz pomieszczeń koniecznych do jego wykorzystywania (tj. szatni).

Oświadczam, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że elementy stanu faktycznego objęte niniejszym wnioskiem w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

omocnik

Kraków, dnia 11 kwietnia 2013 roku

Do
Prezydent Miasta Krakowa
Wydział Podatków i Opłat UMK
Al. Powstania Warszawskiego 10
31-549 Kraków

MIASTO KRAKÓW
DZIAŁ PODATKÓW I OPŁAT
Al. Powstania Warszawskiego 10

Data 2013-04-16

Wzrost zał.

sygn. PD-01.3120.8.7.2013.GK

Wnioskodawca:

[REDACTED]
reprezentowany przez [REDACTED]
adres do doręczeń: [REDACTED]

PISMO WNIOSKODAWCY
uzupełnienie wniosku o wydanie
indywidualnej interpretacji podatkowej

Działając w imieniu Wnioskodawcy, pełnomocnictwo w aktach sprawy, niniejszym w odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia złożonego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego wyjaśniam, co następuje.

Stosownie do zapytania Urzędu wskazuję, że z basenu może skorzystać każda osoba po uiszczeniu stosownej opłaty. Jednocześnie należy wskazać, że krąg osób korzystających z basenu pozostaje irrelevantny dla rozstrzygnięcia zgłoszonej we wniosku wątpliwości, że względu na fakt, iż podstawą do skorzystania z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości jest przeznaczenie powierzchni na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu.

Kraków, dnia 09.05.2013 r.

ul.

reprezentowana przez

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PODATKOWA

Działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w zw. z art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 lutego 2013 r. o udzielenie pisemnej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, uzupełnionego w dniu 15 kwietnia 2013 r.

uznając, że stanowisko Wnioskodawcy polegające na tym że, możliwe jest zastosowanie stawki podatku od nieruchomości dla budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu (§ 1 ust. 1 pkt 2 litera „i” uchwały Nr LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości) w odniesieniu do części budynków zajętych na basen i szatnie, w świetle przedstawionego stanu faktycznego nie jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 11.02.2013 r. do Prezydenta Miasta Krakowa wpłynął wniosek [REDACTED]
[REDACTED] w Krakowie o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Ze względu na braki w opisie zaistniałego stanu faktycznego, Wnioskodawca w dniu 04.04.2013 r. został wezwany do uzupełnienia wniosku. Postanowienie zostało doręczone w dniu 08.04.2013 r. Wniosek został uzupełniony w dniu 15.04.2013 r. (data nadania).

Wnioskodawca przedstawił stan faktyczny wedle którego, prowadzi działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług turystycznych i rekreacyjnych. Miejszem prowadzenia działalności jest będący własnością Wnioskodawcy hotel położony przy ul. [REDAKTOWANO] w Krakowie, od którego powierzchni uiszczany jest podatek od nieruchomości. Część przedmiotowej nieruchomości stanowi basen, który w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez Wnioskodawcę wynajmowany jest podmiotom trzecim do wykorzystywania w celach prowadzenia zajęć rehabilitacyjno-rozwojowych poprzez różnorakie ćwiczenia ruchowe, itp.

Z basenu może korzystać każda osoba po uiszczeniu stosownej opłaty.

W związku z powyższym Wnioskodawca zwrócił się o dokonanie interpretacji przepisu § 1 ust. 2 lit. i) uchwały Nr LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 r. ustalającej preferencyjną stawkę podatku od nieruchomości na terenie Krakowa dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu oraz będącego podstawą do wydania powołanej uchwały art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 w zw. z art. 4 i 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nakładających na Wnioskodawcę jako właściciela budynku obowiązek płacenia podatku od nieruchomości w stawkach określonych przez radę gminy. Wydanie interpretacji podatkowej ma pozwolić wnioskodawcy na

uzyskanie odpowiedzi na pytanie, czy możliwe jest objęcie części budynku hotelowego jaką stanowi basen pływacki preferencyjną stawką podatku od nieruchomości ustanowiona w § 1 ust. 2 lit. i) uchwały Nr LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 r.

Zdaniem Wnioskodawcy sposób wykorzystywania basenu hotelowego daje podstawę do skorzystania z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości określonej w § 1 ust. 2 lit. i) uchwały Nr LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 r. przewidzianej dla powierzchni zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu. Korzystanie z basenu samo w sobie stanowi czynność związaną z kulturą fizyczną i uprawianiem sportu. Wnioskodawca wskazuje również na umowę pozwalającą na korzystanie z basenu zawartą z [REDAKOWANE] oraz świadczącą usługi rehabilitacyjne [REDAKOWANE]. Odrębne traktowanie części powierzchni pomieszczeń wchodzących w skład budynku podatnika zostało dopuszczone w interpretacji indywidualnej Prezydenta Miasta Świnoujścia w sprawie do sygn. WPO/DP.0551-4/06. Wnioskodawca podkreślił, iż spełnione zostały wszelkie warunki wymagane dla skorzystania z preferencyjnej stawki podatku wskazane w uchwale tj. Wnioskodawca faktycznie wykorzystuje wskazaną powierzchnię basenu w celach powiązanych z kulturą fizyczną i sportem oraz spełnia wszelkie przesłanki skorzystania z pomocy de minimis, jak traktowana jest preferencyjna stawka podatku, w szczególności nie przekroczył progu dozwolonej pomocy w wysokości 200 tys. Euro. Ponadto Wnioskodawca uważa, iż preferencyjną stawką podatku objęta powinna być łącznie powierzchnia samego basenu oraz szatni czyli pomieszczenia niezbędnego dla korzystania z obiektu. Nie będzie korzystać z preferencyjnej stawki podatku powierzchnia prowadzących do basenu korytarzy czy też holu hotelowego, jako że jest ona używana również na potrzeby innych usług świadczonych w hotelu.

Zdaniem Wnioskodawcy fakt, iż z basenu może korzystać każda osoba po uiszczeniu stosownej opłaty, jest obojętny dla rozstrzygnięcia powstałych wątpliwości. Podstawowe znaczenie ma w tym przypadku przeznaczenie powierzchni na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu.

Ze względu na powyższe Wnioskodawca uważa, iż możliwe jest skorzystanie przez niego jak właściciela budynku, którego częścią jest basen wykorzystywany w ramach działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości określonej w uchwale Rady Miasta Krakowa w odniesieniu do powierzchni basenu oraz pomieszczeń koniecznych do jego wykorzystywania (tj. szatni).

W art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm. – dalej: u.p.o.l.) ustawodawca przewidział, iż to rady gminy będą w drodze uchwały określały wysokość stawek podatku od nieruchomości ograniczając jedynie organy uchwałodawcze gmin górną granicą stawki.

W ustępie 4 powołanego przepisu sformułowano natomiast zasadę, iż przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b-e oraz w ust. 1 pkt 3, rada gminy może różnicować wysokość stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności.

Korzystając z tego uprawnienia Rada miasta Krakowa w uchwale Nr LXI/875/12 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w § 1 ust. 1 pkt 2 litera „i” wprowadziła specjalną stawkę dla budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu – niższą od podstawowej stawki przewidzianej dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Warunkiem koniecznym, aby możliwe było zastosowanie obniżonej stawki podatku od nieruchomości jest zajęcie budynku lub jego części na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu.

Według oświadczenia Wnioskodawcy na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu zajęta jest część budynku zajęta na basen oraz pomieszczenia szatni jako niezbędne do korzystania z basenu. Nie powinny być objęte preferencyjną stawką powierzchnie prowadzących do basenu korytarzy oraz holu hotelowego.

Organ podatkowy stoi na stanowisku że część budynku na której znajduje się basen należy uznać za zajęta na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu. Basen pełni bowiem funkcje rekreacyjno sportową i spełnia wymogi uznania powierzchni zajętej na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu. Ponadto ze stanu faktycznego przedstawionego we wniosku wynika, iż basen faktycznie jest wykorzystywany zgodnie z przeznaczeniem.

Powołanej wyżej przesłanki powodującej możliwość zastosowania preferencyjnej stawki podatku nie spełnia natomiast zdaniem organu podatkowego powierzchnia budynku zajęta na szatnie.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż jednolite w tym zakresie orzecznictwo sądowe wskazuje, iż pojęcie „zajęcia” na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy rozumieć wąsko tj. zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu może być tylko ta powierzchnia budynków na których taka działalność jest faktycznie prowadzona. Pomocne w tym zakresie może być orzecznictwo dotyczące obowiązującego do końca 2010 r. art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. „d” u.p.o.l. przewidującego stawkę dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych (od 1 stycznia 2011 r. przepis zmieniono). Zgodnie z tym orzecznictwem nie można uznać za „zajęte” na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych np. pomieszczeń administracji czy pomocniczych typu schowki na środki czystości i tym podobne (wyrok NSA z 20.03.2013 r. sygn. akt II FSK 1499/11, dostępny na stronie internetowej: orzeczenia.nsa.gov.pl), pomimo tego, że pomieszczenia takie znajdują się w szpitalu.

Pomimo tego, że jak twierdzi Wnioskodawca, pomieszczenie szatni jest niezbędne do korzystania z basenu nie może być ono uznane za faktycznie zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu. Pomieszczenie szatni służy bowiem do przebrania się osób, które chcą korzystać z basenu. Pomieszczenie wykorzystywane na samo przebieranie się nie może być uznane za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu. Faktycznie pełni ono w pewnym sensie funkcję pomocniczą dla samego basenu, jednak jako takie nie spełnia warunków do uznania, że możliwe jest zastosowanie w stosunku do niego preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości.

W zakresie zastosowania preferencyjnych stawek dla przedmiotów opodatkowania zajętych na różnego rodzaju działalność gospodarczą, konieczne jest także odwołanie się do § 1 ust. 2 i 3 uchwały Nr LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 r. Zgodnie z § 1 ust. 2 uchwały stawka określona w ust. 1 pkt 2 litera „i” w odniesieniu do podatników prowadzących działalność gospodarczą bez względu na formę organizacyjno-prawną oraz sposób finansowania stanowią pomoc de minimis zgodna z warunkami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. U. UE L 2006.379.5 z 28.12.2006 r.) oraz uwzględniającą przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 z późn. zm.). Ponadto według ust. 3 w § 1 korzystanie ze stawek preferencyjnych, o których mowa w ust. 2 wymaga spełniania warunków określonych w załączniku nr 2 do uchwały.

W tym miejscu warto podkreślić, iż w § 3 załącznika nr 2 do uchwały przewidziano konieczność złożenia przez podatnika który chce zastosować preferencyjne stawki i jest przedsiębiorcą, określonych dokumentów. Dokumenty te powinny być złożone wraz z deklaracją na podatek od nieruchomości, która w przypadku spółek powinna być złożona do końca stycznia każdego roku. Przepisy prawa podatkowego co do zasady nie przewidują możliwości uzupełnienia tych dokumentów w trakcie roku podatkowego.

W niniejszej sprawie Wnioskodawca podkreślił, iż spełnione zostały wszelkie warunki wymagane dla skorzystania z preferencyjnej stawki podatku wskazane w uchwale w tym spełnia wszelkie przesłanki skorzystania z pomocy de minimis, jak traktowana jest preferencyjna stawka podatku, w szczególności nie przekroczył progu dozwolonej pomocy w wysokości 200 tys. Euro. Odrębny tryb postępowania w sprawie wydania indywidualnej interpretacji prawa podatkowego powoduje, iż organ podatkowy nie jest uprawniony do badania twierdzeń przedstawionych we wniosku. Oświadczenie Wnioskodawcy, co do spełnienia pozostałych wszelkich warunków wskazanych w uchwale Rady Miasta Krakowa obejmuje zatem także spełnienie warunków wskazanych w załączniku nr 2 do uchwały i jest wiążące dla organu wydającego interpretację.

Należy podkreślić, iż z orzecznictwa sądów administracyjnych wynika, że w sytuacji gdy organ podatkowy zgadza się ze stanowiskiem podatnika jedynie w części nie może uznać iż to stanowisko jest prawidłowe. Nie ma bowiem możliwości zarówno warunkowej zgody jak i rozdzielenia jednego stanu faktycznego. W niniejszej sprawie należy uznać, że Wnioskodawca spełnia warunki pozwalające zastosować preferencyjną stawkę podatku od nieruchomości, w zakresie przepisów dotyczących pomocy publicznej (wiążące jest oświadczenie Podatnika). Organ podatkowy uznaje również za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy w zakresie możliwości zastosowania preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości jeśli chodzi o powierzchnię budynku zajętą na basen.

Nie można natomiast zastosować preferencyjnej stawki w odniesieniu do powierzchni zajętych na szatnie, jako nie zajętych faktycznie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu.

Z tego względu organ podatkowy rozpoznając całość sprawy uznaje, że stanowisko Wnioskodawcy dotyczące możliwości zastosowania stawki podatku od nieruchomości dla budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej i sportu (§ 1 ust. 1 pkt 2 litera „i” uchwały Nr LXI/875/12 Rady Miasta Krakowa z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości) w odniesieniu do części budynków zajętych na basen i szatnie należy uznać za nieprawidłowe.

Na indywidualną interpretację podatkową zgodnie z art. 14c § 3 Ordynacji podatkowej przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, złożona za pośrednictwem Prezydenta Miasta Krakowa, adres: Wydział Podatków i Opłat Urzędu Miasta Krakowa, Al. Powstania Warszawskiego 10, 31-549 Kraków, wniesiona po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dnia od dnia wniesienia tego wezwania.

Otrzymują:

1. Adresat
2. aa

z up. PREZYDENTA MIASTA

Grzegorz Kasprzak
Grzegorz Kasprzak

Główny Specjalista
w Wydziale Podatków i Opłat